

Ar grozījumiem, kas izsludināti līdz 2009.gada 21.decembrim.

Grozījumi: 21.12.1995. likums (L.V., 5.jan., nr.2;
Ziņotājs, 1996, nr.4.)
19.06.1998. likums (L.V., 8.jūl., nr.199/200;
Ziņotājs, 1998, nr.15)
27.11.1998. ST spried. (L.V., 1.dec., nr.355/356)
23.11.2000. likums (L.V., 12.dec., nr.448/449
Ziņotājs, 2001, nr.1)
24.10.2002. likums (L.V., 31.okt., nr.158;
Ziņotājs, 2002, nr.22)
12.12.2002. likums (L.V., 20.dec., nr.187;
Ziņotājs, 2003, nr.2)
30.10.2003. likums (L.V., 12.nov., nr.159;
Ziņotājs, 2003, nr.23)
22.01.2004. likums (L.V., 11.febr., nr.22;
Ziņotājs, 2004, nr.5)
02.12.2004. likums (L.V., 21.dec., nr.203;
Ziņotājs, 2005, nr.2)
08.11.2007. likums (L.V., 27.nov., nr.190;
Ziņotājs, 2007, nr.24)
04.12.2008. likums (L.V., 23.dec., nr.200;
Ziņotājs, 2009, nr.2)

11.12.2008. likums (L.V., 23.dec., nr.200;
Ziņotājs, 2009, nr.2)
16.06.2009. likums (L.V., 30.jūn., nr.100;
Ziņotājs, 2009, nr.15)
01.12.2009. likums (L.V., 21.dec., nr.200)

Likuma nosaukums līdz 22.07.98. bija "Par maternitātes un slimības pabalstiem".

 Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Par maternitātes un slimības apdrošināšanu

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) apdrošināšanas gadījums — sociālā riska gadījums, kas saistīts ar sociāli apdrošinātās personas darbības zudumu vai bērna kopšanu, ja tā rezultātā šī persona zaudē ienākumus, kā arī gadījums, kad personai rodas izdevumi sakarā ar ģimenes locekļa nāvi vai sociāli apdrošinātās personas nāvi, turklāt saskaņā ar šā likuma normām minētie gadījumi ir atzīti par tādiem, kas rada tiesības uz valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu;
- 2) apdrošināšanas iemaksu alga - ienākumi, no kuriem saskaņā ar likumu "Par valsts sociālo apdrošināšanu" izdarītas valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas;

3) pabalsta saņēmējs - persona, kurai saskaņā ar šā likuma normām ir piešķirts valsts sociālās apdrošināšanas pabalsts;

4) apgādībā esošs ģimenes loceklis - sociāli apdrošinātās personas ģimenes loceklis, kuram saskaņā ar likumu "Par valsts pensijām" būtu tiesības uz apgādnieka zaudējuma pensiju sociāli apdrošinātās personas (turpmāk - apdrošinātās personas) nāves gadījumā;

5) slimības nauda - algotā darbā gūtie ienākumi, ko darba devējs izmaksā no darba samaksas fonda darba ņēmējam darba nespējas gadījumā.

(1998.gada 19.jūnija likuma redakcijā, ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2000. likumu, 08.11.2007. likumu un 16.06.2009. likumu)

2.pants. Likuma uzdevums

Šā likuma uzdevums ir regulēt valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu piešķiršanas, aprēķināšanas un izmaksas kārtību šajā likumā paredzētajos apdrošināšanas gadījumos, kā arī noteikt personas, kurām ir tiesības uz šiem pabalstiem, un gadījumus, kad rodas minētās tiesības.

(1998.gada 19.jūnija likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

3.pants. Valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu veidi

(1) Saskaņā ar šo likumu tiek piešķirti un izmaksāti šādi valsts sociālās apdrošināšanas pabalsti (turpmāk arī - pabalsti):

- 1) maternitātes pabalsts;
- 2) slimības pabalsts;
- 3) apbedīšanas pabalsts.
- 4) paternitātes pabalsts;
- 5) vecāku pabalsts.

(2) (Izslēgts ar 19.06.98. likumu).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, 23.11.2000. likumu un 08.11.2007. likumu)

4.pants. Tiesības uz maternitātes, paternitātes, vecāku, slimības un apbedīšanas pabalstiem

(1) Tiesības uz maternitātes, paternitātes, vecāku, slimības un apbedīšanas pabalstiem ir personām, kuras sociāli apdrošinātas saskaņā ar likumu "Par valsts sociālo apdrošināšanu". Citām personām ir tiesības uz apbedīšanas pabalstu apdrošinātās personas nāves gadījumā.

(2) (Atzīta par spēkā neesošu ar 27.11.98. Satversmes tiesas spriedumu, kas stājas spēkā ar 17.03.99.).

(1998.gada 19.jūnija likuma redakcijā, ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2000. likumu un 08.11.2007. likumu)

II nodaļa Maternitātes pabalsts

5.pants. Apdrošināšanas gadījumi, kas rada tiesības uz maternitātes pabalstu, un maternitātes pabalsta izmaksas periods

(1) Maternitātes pabalstu piešķir un izmaksā par visu grūtniecības atvaļinājuma un dzemdību atvaļinājuma laiku, ja sieviete neierodas darbā un tādējādi zaudē algotā darbā gūstamos ienākumus vai ja pašnodarbināta sieviete zaudē ienākumus.

(2) Grūtniecības atvaļinājuma 56 un dzemdību atvaļinājuma 56 kalendārās dienas summē un maternitātes pabalstu piešķir par 112 kalendārajām dienām.

(3) Sieviete, kurai sakarā ar grūtniecību medicīniskā aprūpe ārstnieciski profilaktiskajā iestādē uzsākta līdz 12. grūtniecības nedēļai un turpināta visu grūtniecības laiku, piešķir pabalstu par 14 dienu ilgu papildu atvaļinājumu, kas tiek pievienots grūtniecības atvaļinājumam, tādējādi kopā tiek piešķirts pabalsts par 70 kalendārajām dienām.

(4) Grūtniecības, dzemdību vai pēcdzemdību perioda sarežģītumu dēļ, kā arī tad, ja piedzimuši divi vai vairāki bērni, sievietei piešķir pabalstu par 14 dienu ilgu papildu atvaļinājumu, kas tiek pievienots dzemdību atvaļinājumam, tādējādi kopā tiek piešķirts pabalsts par 70 kalendārajām dienām.

(5) Sievietēm, kurām dzemdības notikušas pirms grūtniecības atvaļinājuma noteikšanas termiņa, grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu apmaksā šā panta pirmajā - ceturtajā daļā noteiktajā kārtībā.

(6) Sieviete, kura pēc dzemdībām normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā atteikusies no bērna kopšanas un audzināšanas, maternitātes pabalstu par dzemdību atvaļinājuma laiku nepiešķir.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

6.pants. Maternitātes pabalsta piešķiršana bērna tēvam vai citai personai

(1) Maternitātes pabalstu piešķir bērna tēvam vai citai personai, kura faktiski kopj bērnu mājās, par visu bērna kopšanas laiku, bet ne ilgāku kā līdz bērna 70. dzīvības dienai, šādos gadījumos:

1) bērna māte mirusi dzemdību laikā vai laikā līdz pēcdzemdību perioda 42.dienai;

2) māte normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir atteikusies no bērna kopšanas un audzināšanas.

(2) Ja māte nevar kopt bērnu laikā līdz pēcdzemdību perioda 42.dienai sakarā ar slimību, traumu vai citu ar veselības stāvokli saistītu iemeslu dēļ, tēvam vai citai personai, kura faktiski kopj bērnu mājās, piešķir maternitātes pabalstu par tām dienām, kad māte pati nav spējīga bērnu kopt.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

7.pants. Maternitātes pabalsta piešķiršana adopcijas gadījumā

(Izslēgts ar 22.01.2004. likumu)

8.pants. Maternitātes pabalsta piešķiršana sievietēm, kuras atlaistas no darba sakarā ar darba devēja likvidāciju

Sievietēm, kuras atlaistas no darba sakarā ar darba devēja likvidāciju, maternitātes pabalstu piešķir vispārējā kārtībā, ja tiesības uz grūtniecības atvaļinājumu iestājušās ne vēlāk kā 210 dienas pēc atlaišanas no darba.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.11.2007. likumu)

9.pants. Maternitātes pabalsta piešķiršanas pamats

Maternitātes pabalsta piešķiršanas pamats ir Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izsniegta darba nespējas lapa, darba devēja apstiprinājums par darba ņēmēja neierašanos darbā vai pašnodarbinātā apstiprinājums par nespēju strādāt darba nespējas periodā. Šā likuma 8.pantā noteiktajā gadījumā — tikai darba nespējas lapa.

(2000.gada 23.novembra likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 01.01.2001.)

10.pants. Maternitātes pabalsta apmērs

Maternitātes pabalstu piešķir 100 procentu apmērā no pabalsta saņēmēja vidējās apdrošināšanas iemaksu algas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

II A nodaļa Paternitātes pabalsts

(Nodaļa 2000.gada 23.novembra likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 01.01.2001.)

10.¹ Paternitātes pabalsta piešķiršanas gadījumi un paternitātes pabalsta izmaksas periods

Paternitātes pabalstu piešķir un izmaksā bērna tēvam par bērna piedzimšanas sakarā piešķirtā atvaļinājuma desmit kalendārajām dienām.

10.² Paternitātes pabalsta piešķiršanas pamats

Paternitātes pabalsta piešķiršanas pamats ir pabalsta pieprasītāja iesniegums, bērna dzimšanas apliecība ar ierakstu par bērna tēvu un darba devēja apstiprinājums par bērna tēva atrašanos atvaļinājumā sakarā ar bērna piedzimšanu.

10.³ Paternitātes pabalsta apmērs

Paternitātes pabalstu piešķir 100 procentu apmērā no pabalsta saņēmēja vidējās apdrošināšanas iemaksu algas.

(Panta teksts 08.11.2007. likuma redakcijā)

II B nodaļa Vecāku pabalsts

(Nodaļa 08.11.2007. likuma redakcijā)

10.⁴ pants. Vecāku pabalsta piešķiršanas gadījumi un vecāku pabalsta izmaksas periods

(1) Vecāku pabalstu piešķir un izmaksā sociāli apdrošinātai personai, kura kopj bērnu vai vairākus vienās dzemdībās dzimušus bērnus vecumā līdz vienam gadam (vienam no bērna vecākiem, aizbildnim vai citai personai, kura saskaņā ar bāriņtiesas lēmumu bērnu faktiski kopj un audzina), ja šī persona ir nodarbināta pabalsta

piešķiršanas dienā (ir uzskatāma par darba ņēmēju vai pašnodarbināto saskaņā ar likumu "Par valsts sociālo apdrošināšanu") un:

1) atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā vai bērna kopšanas dēļ negūst ienākumus kā pašnodarbinātais;

2) *(izslēgts ar 16.06.2009. likumu).*

(2) Vecāku pabalstu nepiešķir par bērnu, sakarā ar kura piedzimšanu vai kopšanu ir piešķirts maternitātes pabalsts vai bērna kopšanas pabalsts par to pašu laikposmu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009. likumu)

10.⁵ pants. Vecāku pabalsta piešķiršanas pamats

Vecāku pabalsta piešķiršanas pamats ir pabalsta pieprasītāja iesniegums un bērna dzimšanas apliecība.

10.⁶ pants. Vecāku pabalsta apmērs

Vecāku pabalstu piešķir 70 procentu apmērā no pabalsta saņēmēja vidējās apdrošināšanas iemaksu algas, bet ne mazāk kā 70 procentu apmērā no vecāku pabalsta pieprasīšanas dienā spēkā esošā valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta divkārsa apmēra.

10.⁷ pants. Vecāku pabalsta izmaksas pārtraukšana

Vecāku pabalsta izmaksu pārtrauc uz laiku, kamēr persona saņem bezdarbnieka pabalstu. Ja, piešķirot bezdarbnieka pabalstu, konstatē, ka vecāku pabalsts personai par to pašu periodu jau izmaksāts, izmaksājamā bezdarbnieka pabalsta apmēru samazina par šajā periodā izmaksātā vecāku pabalsta summu.

(16.06.2009. likuma redakcijā)

III nodaļa Slimības pabalsts

11.pants. Slimības pabalsta piešķiršanas gadījumi

Slimības pabalstu piešķir, ja persona neierodas darbā un tādējādi zaudē algotā darbā gūstamos ienākumus vai ja pašnodarbinātais zaudē ienākumus šādu iemeslu dēļ:

1) darbspēju zaudēšana sakarā ar slimību vai traumu;

2) nepieciešamība saņemt ārstnieciska vai profilaktiska rakstura medicīnisko palīdzību;

3) nepieciešama izolācija sakarā ar karantīnu;

4) ārstēšanās ārstniecības iestādē atveseļošanās periodā pēc slimības vai traumas, ja šāda ārstēšanās nepieciešama darbspēju atjaunošanai;

5) līdz 14 gadus veca slima bērna kopšana;

6) protezēšana vai ortozēšana stacionārā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, 02.12.2004. likumu un 16.06.2009. likumu)

12.pants. Slimības pabalsta piešķiršanas pamats

Slimības pabalsta piešķiršanas pamats ir Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izsniegta darba nespējas lapa, darba devēja apstiprinājums par darba ņēmēja neierašanos darbā darba nespējas periodā vai pašnodarbinātā apstiprinājums par nespēju strādāt. Šā likuma 15.panta pirmajā daļā noteiktajā gadījumā — tikai darba nespējas lapa.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu un 23.11.2000. likumu, kas stājas spēkā no 01.01.2001.)

13.pants. Slimības pabalsta izmaksas periods

(1) Slimības pabalstu piešķir un izmaksā par laiku no darba nespējas 11.dienas līdz darbspēju atgūšanas dienai, bet ne ilgāku par 26 nedēļām, skaitot no darba nespējas pirmās dienas, ja darba nespēja ir nepārtraukta, vai ne ilgāku par 52 nedēļām triju gadu periodā, ja darba nespēja atkārtojas ar pārtraukumiem.

(2) Līdz 14 gadus veca slima bērna kopšanai slimības pabalstu piešķir un izmaksā par laiku no darba nespējas pirmās dienas līdz darba nespējas 21.dienai. Par laiku līdz darba nespējas 14.dienai pabalstu izmaksā, ja bērns kopts mājās, par laiku līdz darba nespējas 21.dienai pabalstu izmaksā, ja bērns kopts arī stacionārā.

(3) Pamatojoties uz Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu komisijas atzinumu, slimības pabalstu, ja tas nepieciešams pilnvērtīgas ārstēšanas nodrošināšanai, piešķir un izmaksā arī par nepārtrauktas darba nespējas periodu, kas turpinās pēc šā panta pirmajā daļā noteiktajām 26 nedēļām, bet ne ilgāku par 52 nedēļām, skaitot no darba nespējas pirmās dienas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2000. likumu, 02.12.2004. likumu, 04.12.2008. likumu un 16.06.2009. likumu)

14.pants. Īpaši gadījumi slimības pabalstu piešķiršanā

Ja darba nespēja iestājusies sakarā ar saslimšanu ar tuberkulozi, slimības pabalstu piešķir un izmaksā par laiku līdz darbspēju atgūšanas vai invaliditātes noteikšanas dienai.

15.pants. Slimības pabalsta piešķiršana personai, kurai darba nespēja iestājusies mēneša laikā pēc valsts sociālās apdrošināšanas iemaksu perioda beigām

(1) Slimības pabalstu par laiku no darba nespējas 11.dienas piešķir un izmaksā personai, kurai darba nespēja iestājusies mēneša laikā pēc valsts sociālās apdrošināšanas iemaksu perioda beigām, ja šī persona bijusi apdrošināta pēdējos divus mēnešus pirms šo iemaksu perioda beigām.

(2) Šā panta pirmā daļa nav attiecināma uz gadījumiem, kad darba nespēja iestājusies sakarā ar slima bērna kopšanu.

(3) Ja šā panta pirmajā daļā noteiktajai personai vienlaikus ir tiesības gan uz slimības pabalstu, gan uz bezdarbnieka pabalstu, līdz darbspēju atgūšanai personai izmaksā tikai slimības pabalstu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, 04.12.2008. likumu un 11.12.2008. likumu)

16.pants. Slimības pabalsta piešķiršana personām, kurām darba nespēja iestājusies ikgadējā atvaļinājuma laikā vai laikā, kad tās bijušas atvaļinājumā bez darba samaksas saglabāšanas

(1) Ja darba nespēja iestājusies ikgadējā atvaļinājuma laikā sakarā ar slima bērna kopšanu, pabalstu piešķir ar darba nespējas dienu, kad personai bija jāierodas darbā pēc atvaļinājuma beigām.

(2) Ja darba nespēja iestājusies laikā, kad persona bijusi atvaļinājumā bez darba samaksas saglabāšanas, slimības pabalstu piešķir ar darba nespējas 11.dienu, taču ne ātrāk par dienu, kad personai bija jāierodas darbā pēc šā atvaļinājuma beigām.

(1998.gada 19.jūnija likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.11.2007. likumu un 04.12.2008. likumu)

17.pants. Slimības pabalsta apmērs

Slimības pabalstu piešķir 80 procentu apmērā no pabalsta saņēmēja vidējās apdrošināšanas iemaksu algas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

18.pants. Gadījumi, kad slimības pabalstu nepiešķir

Slimības pabalstu nepiešķir, ja:

1) persona darba nespējas laikā gūst ienākumus kā darba ņēmējs vai pašnodarbinātais;

2) darba nespēja personai iestājusies laikā, kad tā izdarījusi noziegumu, vai šā nozieguma rezultātā un to konstatējusi tiesa;

3) persona pati apzināti un būtiski kaitējusi savai vai kopjamo veselībai un to konstatējis ārsts;

4) persona mēģinājusi iegūt pabalstu viltus ceļā un to konstatējis ārsts vai Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, 23.11.2000. likumu un 16.06.2009. likumu)

19.pants. Gadījumi, kad slimības pabalsta izmaksu pārtrauc

(1) Personai, kura darba nespējas laikā bez attaisnojoša iemesla nav ievērojusi ārsta noteikto režīmu vai bez attaisnojoša iemesla nav ieradusies pie ārsta vai darba ekspertīzes ārstu komisijā, pabalsta izmaksu par turpmāko periodu pārtrauc, sākot ar pārkāpuma izdarīšanas dienu.

(2) Lēmumu par pabalsta izmaksas pārtraukšanu vai atjaunošanu pieņem Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra pēc ārsta ieteikuma.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

**IV nodaļa
Apbedīšanas pabalsts**

20.pants. Apdrošināšanas gadījumi, kas rada tiesības uz apbedīšanas pabalstu

(1) Apbedīšanas pabalstu piešķir:

- 1) apdrošinātās personas nāves gadījumā;
- 2) apdrošinātās personas apgādībā bijuša ģimenes locekļa nāves gadījumā.

(2) Apbedīšanas pabalstu piešķir arī gadījumā, ja apdrošinātās personas vai tās apgādībā bijušā ģimenes locekļa nāve iestājusies mēneša laikā pēc valsts sociālās apdrošināšanas iemaksu perioda beigām un persona bijusi apdrošināta pēdējos divus mēnešus pirms šo iemaksu perioda beigām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

21.pants. Personas, kurām ir tiesības saņemt apbedīšanas pabalstu

Apbedīšanas pabalstu piešķir un izmaksā:

- 1) apdrošinātajai personai tās apgādībā bijuša ģimenes locekļa nāves gadījumā;
- 2) apdrošinātās personas nāves gadījumā apdrošinātās personas ģimenes loceklim vai personai, kura faktiski uzņēmusies apbedīšanu.

22.pants. Apbedīšanas pabalsta piešķiršanas pamats

Apbedīšanas pabalsta piešķiršanas pamats ir pabalsta pieprasītāja iesniegums un dzimtsarakstu nodaļas izdota noteikta parauga izziņa par miršanas fakta reģistrāciju.

23.pants. Apbedīšanas pabalsta apmērs

(1) Apdrošinātās personas nāves gadījumā pabalstu piešķir un izmaksā tādas kopējās summas apmērā, kura atbilst mirušās personas divkāršai mēneša vidējai apdrošināšanas iemaksu algai, bet ne mazāku par valstī noteikto mēneša vidējo apdrošināšanas iemaksu algu.

(2) Apdrošinātās personas apgādībā bijuša ģimenes locekļa nāves gadījumā pabalstu piešķir un izmaksā tādas kopējās summas apmērā, kura atbilst trīskāršam valsts sociālā nodrošinājuma pabalstam, kāds bija spēkā ģimenes locekļa nāves dienā.

(3) Ja apdrošinātās personas nāves gadījumā ir tiesības saņemt pabalstu saskaņā ar šā likuma un likuma "Par valsts pensijām" normām, piešķir un izmaksā apmērā lielāko pabalstu.

(1998.gada 19.jūnija likuma redakcijā, ar grozījumiem, kas izdarīti 23.11.2000. likumu, 24.10.2002. likumu, 12.12.2002. likumu un 08.11.2007. likumu)

V nodaļa

Pabalstu pieprasīšana, piešķiršana un izmaksa

24.pants. Pabalstu piešķiršanas un izmaksas organizācija

Pabalstu piešķiršanu, aprēķināšanu un izmaksu veic Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

25.pants. Pabalsta pieprasīšanas termiņi

(1) Pabalstu pieprasa 12 mēnešu laikā no apdrošināšanas gadījuma iestāšanās dienas.

(2) Aprēķinātās pabalsta summas, ko pabalsta saņēmējs nav laikā saņēmis, izmaksā par pagājušo laiku, bet ne ilgāku par 12 mēnešiem no nesaņemtā pabalsta pieprasīšanas dienas.

(1998.gada 19.jūnija likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

26.pants. Pabalsta pieprasīšanas kārtība

(1) Pabalsta pieprasītājs personiski vai ar pilnvarotas personas starpniecību iesniedz jebkurai Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras nodaļai dokumentus, kas saskaņā ar šā likuma normām ir atzīti par pamatu attiecīgā pabalsta piešķiršanai.

(2) (Izslēgta ar 19.06.98. likumu).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu un 08.11.2007. likumu)

27.pants. Pabalsta piešķiršanas termiņi

Pabalstu piešķir 10 dienu laikā pēc tam, kad Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra saņēmusi pabalsta piešķiršanai nepieciešamos dokumentus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

28.pants. Valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu izmaksa personām, kurām ir tiesības uz valsts pensiju

(Izslēgts ar 19.06.98. likumu, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

29.pants. Gadījumi, kad valsts sociālās apdrošināšanas pabalstus nepiešķir vai pārtrauc to izmaksu

(1) Valsts sociālās apdrošināšanas pabalstus nepiešķir vai pārtrauc iepriekš piešķirto pabalstu izmaksu uz laiku, kamēr pabalsta saņēmējs vai bērns, par kura kopšanu tiek maksāts pabalsts atrodas pilnā valsts apgādībā.

(2) Valsts sociālās apdrošināšanas pabalstus nepiešķir vai pārtrauc iepriekš piešķirto pabalstu izmaksu par laiku, kad persona atrodas apcietinājumā vai brīvības atņemšanas vietā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2009. likumu)

30.pants. Sakarā ar pabalsta saņēmēja nāvi nesaņemto pabalstu izmaksa

(1) Pabalstu summas, kuras piešķirtas vai kuras pienākas, bet nav izmaksātas, pabalsta saņēmēja nāves gadījumā ir tiesības saņemt pabalsta saņēmēja laulātajam un pirmās un otrās pakāpes radniekiem.

(2) Ja neizmaksāto pabalstu pieprasa vairākas personas, pabalstu izmaksā vienādās daļās visiem tā pieprasītājiem, kuriem saskaņā ar šā panta pirmo daļu ir uz to tiesības.

(3) Persona, kurai sakarā ar pabalsta saņēmēja nāvi ir tiesības uz nesaņemto pabalstu, to var pieprasīt gada laikā pēc pabalsta saņēmēja nāves. Neizmaksāto pabalstu izmaksā 10 dienu laikā pēc tā pieprasīšanas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

VI nodaļa. Vidējā apdrošināšanas iemaksu alga valsts sociālās apdrošināšanas pabalsta aprēķināšanai

(Nodaļa 1998.gada 19.jūnija likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

31.pants. Vidējās apdrošināšanas iemaksu algas noteikšana valsts sociālās apdrošināšanas pabalsta aprēķināšanai

(1) Vidējo apdrošināšanas iemaksu algu valsts sociālās apdrošināšanas pabalsta aprēķināšanai nosaka no apdrošinātās personas apdrošināšanas iemaksu algas par 12 kalendāro mēnešu periodu, šo periodu beidzot divus kalendāros mēnešus pirms mēneša, kurā iestājies apdrošināšanas gadījums, izņemot šā likuma 32.pantā noteiktos gadījumus.

(2) Ja apdrošinātajai personai:

1) šā panta pirmajā daļā un šā likuma 32.pantā paredzētajā vidējās apdrošināšanas iemaksu algas noteikšanas periodā apdrošināšanas iemaksu alga nav bijusi sakarā ar to, ka persona nav bijusi reģistrēta kā valsts sociālās apdrošināšanas iemaksu veicēja, tad, aprēķinot valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu (izņemot maternitātes pabalstu un paternitātes pabalstu), vidējo apdrošināšanas iemaksu algu par minēto periodu nosaka 40 procentu apmērā no valstī noteiktās mēneša vidējās apdrošināšanas iemaksu algas. Aprēķinot maternitātes pabalstu vai paternitātes pabalstu, vidējo apdrošināšanas iemaksu algu par šo periodu, kā arī par periodu, kad personai apdrošināšanas iemaksu alga nav bijusi atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas dēļ, nosaka 70 procentu apmērā no valstī noteiktās mēneša vidējās apdrošināšanas iemaksu algas;

2) šā panta pirmajā daļā un šā likuma 32.pantā paredzētajā vidējās apdrošināšanas iemaksu algas noteikšanas periodā apdrošināšanas iemaksu alga nav bijusi grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma, bērna kopšanas atvaļinājuma vai pārejošas darba nespējas dēļ, tad, aprēķinot valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu, vidējo apdrošināšanas iemaksu algu nosaka par iepriekšējo šā panta pirmajā daļā un šā likuma 32.pantā paredzēto 12 mēnešu periodu, paredzot iespēju vidējo apdrošināšanas iemaksu algu noteikt darba ņēmējam attiecīgi par 12 mēnešu periodu 32 kalendāra mēnešu laikā pirms mēneša, kad iestājies apdrošināšanas gadījums, un pašnodarbinātajam attiecīgi par 12 mēnešu periodu 39 kalendāra mēnešu laikā pirms gada ceturkšņa, kad iestājies apdrošināšanas gadījums. Šādā gadījumā vidējā apdrošināšanas iemaksu alga nedrīkst būt mazāka par saskaņā ar šā panta otrās daļas 1.punktā noteikto;

3) šīs daļas 2.punktā paredzētajā 32 vai 39 kalendāra mēnešu periodā apdrošināšanas iemaksu alga nav bijusi, tad, aprēķinot valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu (izņemot maternitātes pabalstu un paternitātes pabalstu), vidējo apdrošināšanas iemaksu algu par šā panta pirmajā daļā un šā likuma 32.pantā paredzēto vidējās apdrošināšanas iemaksu algas noteikšanas periodu nosaka 40 procentu apmērā no valstī noteiktās mēneša vidējās apdrošināšanas iemaksu algas. Aprēķinot maternitātes pabalstu vai paternitātes pabalstu, vidējo apdrošināšanas iemaksu algu par minēto periodu nosaka 70 procentu apmērā no valstī noteiktās mēneša vidējās apdrošināšanas iemaksu algas.

(3) Vidējās apdrošināšanas iemaksu algas aprēķināšanas kārtību valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu aprēķināšanai nosaka Ministru kabinets.

(4) Kalendārās dienas vidējā apdrošināšanas iemaksu alga pabalstu aprēķināšanai nedrīkst pārsniegt 1/365 no valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu objekta gada maksimālā apmēra, kas bija spēkā apdrošināšanas gadījuma iestāšanās dienā.

(5) Vidējo apdrošināšanas iemaksu algu valstī pārskata periodā aprēķina Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem datiem par sociāli apdrošināto personu apdrošināšanas iemaksu algu summu pārskata periodā, no kuras veiktas vai bija jāveic apdrošināšanas iemaksas, un to mēnešu skaitu šajā periodā, par kuriem sociāli apdrošinātajām personām veiktas vai bija jāveic apdrošināšanas iemaksas.

(6) Ja šā panta pirmajā daļā un šā likuma 32.pantā paredzētajā vidējās apdrošināšanas iemaksu algas noteikšanas perioda daļā apdrošinātā persona nav bijusi reģistrēta kā valsts sociālās apdrošināšanas iemaksu veicēja, tad, aprēķinot valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu (izņemot maternitātes pabalstu un paternitātes pabalstu), vidējo apdrošināšanas iemaksu algu par šo perioda daļu nosaka 40 procentu apmērā no valstī noteiktās mēneša vidējās apdrošināšanas iemaksu algas. Aprēķinot maternitātes pabalstu vai paternitātes pabalstu, vidējo apdrošināšanas iemaksu algu par šo perioda daļu, kā arī par perioda daļu, kad personai apdrošināšanas iemaksu alga nav bijusi atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas dēļ, nosaka 70 procentu apmērā no valstī noteiktās mēneša vidējās apdrošināšanas iemaksu algas.

(7) Ja šā panta pirmajā daļā un šā likuma 32.pantā paredzētā vidējās apdrošināšanas iemaksu algas noteikšanas perioda daļā apdrošinātajai personai apdrošināšanas iemaksu alga nav bijusi pārejošas darba nespējas, grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma vai bērna kopšanas atvaļinājuma dēļ, vidējo apdrošināšanas iemaksu algu nosaka, vidējās apdrošināšanas iemaksu algas noteikšanas periodā neieskaitot pārejošas darba nespējas, grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma vai bērna kopšanas atvaļinājuma dienas.

(8) Visos gadījumos, kad saskaņā ar šo likumu vidējā apdrošināšanas iemaksu alga un valsts sociālās apdrošināšanas pabalsta apmērs ir jānosaka no mēneša vidējās apdrošināšanas iemaksu algas valstī, to nosaka no mēneša vidējās apdrošināšanas iemaksu algas valstī, kas noteikta par kalendāra gada 12 mēnešu periodu, šo periodu beidzot vienu kalendāra gadu pirms gada, kurā iestājies apdrošināšanas gadījums.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2000. likumu, 24.10.2002. likumu, 02.12.2004. likumu, 08.11.2007. likumu un 16.06.2009. likumu un 01.12.2009. likumu)

32.pants. Vidējās apdrošināšanas iemaksu algas noteikšana valsts sociālās apdrošināšanas pabalsta aprēķināšanai pašnodarbinātajam

Pašnodarbinātajam vidējo apdrošināšanas iemaksu algu valsts sociālās apdrošināšanas pabalsta aprēķināšanai nosaka no apdrošināšanas iemaksu algas par 12 kalendāro mēnešu periodu, šo periodu beidzot trīs kalendāros mēnešus pirms gada ceturkšņa, kurā iestājies apdrošināšanas gadījums.

VII nodaļa Papildu noteikumi

33.pants. Līdzekļi maternitātes, paternitātes, vecāku, slimības un apbedīšanas pabalstu izmaksāšanai

Maternitātes, paternitātes, vecāku, slimības un apbedīšanas pabalstus izmaksā no invaliditātes, maternitātes un slimības speciālā budžeta.

(2007.gada 8.novembra likuma redakcijā)

34.pants. Ieturējumi no maternitātes, paternitātes, vecāku, slimības un apbedīšanas pabalstiem

(1) Ieturējumus no maternitātes, paternitātes, vecāku un slimības pabalstiem var izdarīt:

1) pamatojoties uz tiesas nolēmumiem un citu institūciju (amatpersonu) lēmumiem, kurus saskaņā ar likumu izpilda tiesas nolēmumu izpildīšanai noteiktajā kārtībā;

2) pamatojoties uz valsts institūciju (amatpersonu) lēmumiem, kuri izpildāmi bezstrīda kārtībā;

3) pamatojoties uz Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras nodaļas amatpersonas lēmumu, lai piedzītu tās pabalstu summas, kas pabalsta saņēmējam pārmaksātas viņa vainas dēļ, ja viņš iesniedzis dokumentus ar apzināti nepatiesām ziņām, sniedzis nepatiesu vai nepilnīgu informāciju vai nav paziņojis par pārmaiņām, kuras ietekmē tiesības uz pabalstu, tā apmēru un izmaksas noteikumus. Šajā gadījumā katru mēnesi ieturami ne vairāk kā 10 procenti no izmaksājamā pabalsta.

(2) Ieturējumus no apbedīšanas pabalstiem neizdara.

(1998.gada 19.jūnija likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.11.2007. likumu)

35.pants. Pabalstu aplikšana ar nodokļiem

(1) Valsts sociālās apdrošināšanas pabalstus ar nodokļiem aplikā likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Apbedīšanas pabalstu ar nodokli neaplik.

36.pants. Darba devēja pienākumi

(1) Darba devēja pienākums ir darba ņēmējiem, kuriem darba periodā iestājusies ar Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izsniegtu darba nespējas lapu apliecināta pārejoša darba nespēja (izņemot darba nespēju, kas saistīta ar grūtniecību un dzemdībām un slima bērna kopšanu), izmaksāt no saviem līdzekļiem slimības naudu ne mazāk 75 procentu apmērā no vidējās izpeļņas par otro un trešo pārejošas darba nespējas dienu un ne mazāk 80 procentu apmērā - par laiku no ceturtās darba nespējas dienas, taču ne ilgāku par 10 kalendāra dienām. Slimības naudu aprēķina par darbnespējas dienām, kurās darba ņēmējam būtu bijis jāstrādā, un izmaksā atbilstoši noteikumiem, kādi Darba likumā paredzēti darba samaksas izmaksai.

(2) Darba devēja pienākums ir pēc darba ņēmēja pieprasījuma vai pēc Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pieprasījuma izdot, apstiprinājumu par darba ņēmēja neierašanos darbā vai arī citu ar darba līguma apstākļiem saistītu informāciju, kas nepieciešama, lai izlemtu jautājumu par darba ņēmēja tiesībām uz valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu un noteiktu tā apmēru.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, 24.10.2002. likumu, 08.11.2007. likumu un 04.12.2008. likumu)

37.pants. Gadījumi, kuros slimības naudu nepiešķir vai tās izmaksu pārtrauc

(1) Darba devējs slimības naudu nepiešķir, ja darba ņēmējs izdarījis pārkāpumus, kas minēti šā likuma 18.pantā.

(2) Darba devējs slimības naudas izmaksu pārtrauc, ja darba ņēmējs izdarījis pārkāpumus, kas minēti šā likuma 19.panta pirmajā daļā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.98. likumu, kas stājas spēkā no 22.07.98.)

38.pants. Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras lēmumu apstrīdēšana un pārsūdzēšana

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras nodaļas amatpersonas lēmumu par valsts sociālās apdrošināšanas pabalsta piešķiršanu, aprēķināšanu, izmaksu vai atteikumu to piešķirt var apstrīdēt, mēneša laikā no attiecīgā lēmuma spēkā stāšanās dienas iesniedzot attiecīgu iesniegumu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras direktoram. Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras direktora lēmumu var pārsūdzēt tiesā mēneša laikā no direktora lēmuma spēkā stāšanās dienas.

(2007.gada 8.novembra likuma redakcijā)

Pārejas noteikumi

1. Šā likuma grozījumi sestās nodaļas nosaukumā un 31. un 32.pantā stājas spēkā 1998.gada 1.augustā.

2. Līdz 2003.gada 31.decembrim:

1) šā likuma 23.panta pirmajā daļā noteiktā apbedīšanas pabalsta apmērs nedrīkst būt mazāks par 150 latiem;

2) šā likuma 23.panta otrajā daļā noteiktā apbedīšanas pabalsta apmērs ir 100 latu;

3) šā likuma 31.panta otrajā daļā noteiktajos gadījumos valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu aprēķina no 50 latiem;

4) *(izslēgts ar 30.10.2003. likumu).*

(2002.gada 12.decembra likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 01.01.2003.)

3. Šā likuma 3. un 4.panta normas attiecībā uz paternitātes pabalstu un šā likuma II A nodaļa stājas spēkā 2004.gada 1.janvārī.

(2002.gada 12.decembra likuma redakcijā, kas stājas spēkā no 01.01.2003.)

4. Nodarbinātām personām (personas, kuras uzskatāmas par darba ņēmējiem vai pašnodarbinātajiem saskaņā ar likumu "Par valsts sociālo apdrošināšanu"), kurām bērna kopšanas pabalsts par bērna kopšanu vecumā līdz vienam gadam atbilstoši Valsts sociālo pabalstu likumam piešķirts vai kurām tiesības uz šo pabalstu radušās līdz 2007.gada 31.decembrim, par bērna kopšanas periodu, kas turpinās pēc 2008.gada 1.janvāra, šā pabalsta vietā tiek izmaksāts vecāku pabalsts no invaliditātes, maternitātes un slimības speciālā budžeta.

(2007.gada 8.novembra likuma redakcijā)

5. Līdz 2010.gada 31.oktobrim vidējo apdrošināšanas iemaksu algu vecāku pabalsta apmēra noteikšanai aprēķina no personas apdrošināšanas iemaksu algas, no kuras veiktas vai bija jāveic valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas vecāku apdrošināšanai:

1) darba ņēmējam — no personas apdrošināšanas iemaksu algas par 12 kalendāra mēnešu periodu, šo periodu beidzot trīs kalendāra mēnešus pirms mēneša, kurā bērns piedzimis, izmantojot šādu formulu:

$$V_{m\bar{e}n} = (A_1 + A_2 \dots + A_{12}) : 12$$

$V_{m\bar{e}n}$ — mēneša vidējā apdrošināšanas iemaksu alga,

$A_1, A_2 \dots$ — apdrošināšanas iemaksu algas summa, kas gūta noteiktajā 12 kalendāra mēnešu perioda attiecīgajā kalendāra mēnesī,

12 — mēnešu skaits;

2) pašnodarbinātajam — no personas apdrošināšanas iemaksu algas par 12 kalendāra mēnešu periodu, šo periodu beidzot trīs kalendāra mēnešus pirms gada ceturkšņa, kurā bērns piedzimis, izmantojot šādu formulu:

$$V_{m\bar{e}n} = (A_1 + A_2 \dots + A_{12}) : 12$$

$V_{m\bar{e}n}$ — mēneša vidējā apdrošināšanas iemaksu alga,

$A_1, A_2 \dots$ — apdrošināšanas iemaksu algas summa, kas gūta noteiktajā 12 kalendāra mēnešu perioda attiecīgajā kalendāra mēnesī,

12 — mēnešu skaits;

3) personai, kura vienlaikus ir darba ņēmēja un pašnodarbinātā statusā, vidējo apdrošināšanas iemaksu algu aprēķina, summējot atsevišķi aprēķināto vidējo apdrošināšanas iemaksu algu, kas gūta darba ņēmēja statusā, un atsevišķi aprēķināto vidējo apdrošināšanas iemaksu algu, kas gūta pašnodarbinātā statusā;

4) mēneša vidējā apdrošināšanas iemaksu alga vecāku pabalsta apmēra noteikšanai nedrīkst pārsniegt 1/12 daļu no valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu objekta gada maksimālā apmēra pēdējā kalendāra gadā, par kuru šī iemaksu alga aprēķināta.

(2007.gada 8.novembra likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2009. likumu un 01.12.2009. likumu)

6. Grozījumi šā likuma 10.³ pantā, kas paredz, ka paternitātes pabalstu piešķir 100 procentu apmērā no pabalsta saņēmēja vidējās apdrošināšanas iemaksu algas, grozījumi 31.panta otrās daļas 1. un 3.punktā, kas paredz, ka, aprēķinot maternitātes pabalstu vai paternitātes pabalstu, vidējo apdrošināšanas iemaksu algu par minēto periodu nosaka 70 procentu apmērā no valstī noteiktās mēneša vidējās apdrošināšanas iemaksu algas, un grozījumi 31.panta sestajā daļā, kas paredz, ka, aprēķinot maternitātes pabalstu vai paternitātes pabalstu, vidējo apdrošināšanas iemaksu algu par minēto perioda daļu nosaka 70 procentu apmērā no valstī noteiktās mēneša vidējās apdrošināšanas iemaksu algas, stājas spēkā 2009.gada 1.janvārī.

(2007.gada 8.novembra likuma redakcijā)

7. Darba ņēmējam, kuram saskaņā ar Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izsniegtu darbnespējas lapu tiesības uz darba devēja izmaksājamo slimības naudu radušās līdz 2008.gada 31.decembrim un darbnespēja nepārtraukti turpinās pēc

2009.gada 1.janvāra, slimības naudu par pārejošu darbnespēju periodā no 11.kalendāra dienas līdz 14.kalendāra dienai turpina izmaksāt darba devējs.

(04.12.2008. likuma redakcijā)

8. Šā likuma 31.panta ceturtajā daļā paredzētais kalendāra dienas vidējās apdrošināšanas iemaksu algas ierobežojums un šā likuma pārejas noteikumu 5.punkta 4.apakšpunktā paredzētais mēneša vidējās apdrošināšanas iemaksu algas ierobežojums, kas noteikts saistībā ar valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu objekta gada maksimālo apmēru, netiek piemērots apdrošināšanas iemaksu algai, kas gūta laikā no 2009.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 31.decembrim.

(04.12.2008. likuma redakcijā)

9. Personai, kurai saskaņā ar Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izsniegtu darbnespējas lapu tiesības uz slimības pabalstu ir radušās līdz 2009.gada 30.jūnijam un pārejošas darba nespējas periods nepārtraukti turpinās pēc 2009.gada 1.jūlija, slimības pabalstu piešķir un izmaksā līdz darba nespējas perioda beigām, bet ne ilgāk par 52 nedēļām, skaitot no darba nespējas pirmās dienas, vai ne ilgāk par 78 nedēļām triju gadu periodā, ja darba nespēja atkārtojusies ar pārtraukumiem.

(16.06.2009. likuma redakcijā)

10. Personai, kurai bērns piedzimis līdz 2009.gada 31.martam, vidējo apdrošināšanas iemaksu algu vecāku pabalsta apmēra noteikšanai aprēķina saskaņā ar šo pārejas noteikumu 5.punktu, nepiemērojot noteikumu par personas apdrošināšanas iemaksu algu, no kuras veiktas vai bija jāveic valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas vecāku apdrošināšanai.

(16.06.2009. likuma redakcijā)

11. Par bērnu, kas piedzimis līdz 2009.gada 30.jūnijam vai 306 dienu laikā, sākot no 2009.gada 1.jūlija, vecāku pabalstu piešķir arī personai, kura bērna kopšanas laikā ir nodarbināta vai gūst ienākumus kā pašnodarbinātais.

(16.06.2009. likuma redakcijā)

12. Līdz 2010.gada 2.maijam apdrošināšanas gadījums šā likuma izpratnē ir arī gadījums, kad personai rodas izdevumi sakarā ar bērna kopšanu.

(16.06.2009. likuma redakcijā)

13. Darba ņēmējam, kuram pārejoša darba nespēja iestājusies līdz 2009.gada 31.decembrim un nepārtraukti turpinās pēc 2010.gada 1.janvāra, vidējo apdrošināšanas iemaksu algu valsts sociālās apdrošināšanas pabalsta apmēra noteikšanai aprēķina no apdrošināšanas iemaksu algas par sešu kalendāro mēnešu periodu, šo periodu beidzot divus kalendāros mēnešus pirms mēneša, kurā iestāties apdrošināšanas gadījums.

(16.06.2009. likuma redakcijā)

14. Grozījumi šā likuma 31.panta pirmajā daļā un otrās daļas 2.punktā attiecībā uz apdrošināšanas iemaksu algas perioda izmaiņām no sešiem uz 12 mēnešiem stājas spēkā 2010.gada 1.janvārī.

(16.06.2009. likuma redakcijā)

15. Darba ņēmējam, kuram pārejoša darba nespēja iestājusies līdz 2009.gada 30.jūnijam un nepārtraukti turpinās pēc 2009.gada 1.jūlija, slimības pabalstu piešķir un izmaksā arī gadījumā, ja persona darba nespējas laikā gūst ienākumus kā darba ņēmējs kādā no savām darba vietām, vienlaikus vismaz vienā darba vietā nestrādājot, vai gūst ienākumus kā pašnodarbinātais.

(16.06.2009. likuma redakcijā)

16. Šā likuma 10.⁷ pants stājas spēkā 2010.gada 1.janvārī.

(16.06.2009. likuma redakcijā)

17. Laika periodā no 2009.gada 1.jūlija līdz 2010.gada 2.maijam personai, kura bērna kopšanas laikā gūst ienākumus kā darba ņēmējs vai pašnodarbinātais, saskaņā ar šo likumu noteikto vecāku pabalstu izmaksā atbilstoši likumam "Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009.gada līdz 2012.gadam".

(16.06.2009. likuma redakcijā)

18. Laika periodā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 31.decembrim saskaņā ar šo likumu noteikto slimības pabalstu izmaksā likumā "Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009.gada līdz 2012.gadam" noteiktajā apmērā.

(01.12.2009. likuma redakcijā)

19. Laika periodā no 2010.gada 3.novembra līdz 2012.gada 31.decembrim saskaņā ar šo likumu noteikto maternitātes pabalstu un paternitātes pabalstu izmaksā likumā "Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009.gada līdz 2012.gadam" noteiktajā apmērā.

(01.12.2009. likuma redakcijā)

20. Līdz 2012.gada 31.decembrim saskaņā ar šo likumu noteikto vecāku pabalstu, kas piešķirts par bērnu, kurš dzimis pēc 2010.gada 2.novembra, izmaksā likumā "Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009.gada līdz 2012.gadam" noteiktajā apmērā.

(01.12.2009. likuma redakcijā)

Likums stājas spēkā ar 1997.gada 1.janvāri.

(Ar grozījumu, kas izdarīts ar 21.12.95. likumu, kas stājas spēkā no 19.01.96.)

Likums Saeimā pieņemts 1995.gada 6.novembrī.

Valsts prezidents
Rīgā 1995.gada 23.novembrī

G.Ulmanis